

tiltakozni s mi szerény lapunk keretében ennek akartunk kifejezést adni.

Roszul teszik, bárkik teszik, ha ezen elvekkkel és eszközökkel győzelemhez juthatnak is a politikában; mert a harez után ott maradnak a társadalmat képező polgárok, a súlyos sebekkel s a politikai matadorok a választás után füttyöt hányanak és a sebeket orvosolni nem fogják hosszú, hosszú idő után sem.

— **A tapolcai választásról** közvetlen tudósítással léptünk összeköttetésbe, azért, hogy az érdekes választásról legrövidebben értesíthessük olvasóinkat.

A választásról, mely mai napon folyt, két sürgönyt biztosítottunk, egyik a déli időből, másik a választás lezárási idejéből kelt; ezeket következőkben adjuk:

Tapolca. A „Somogyi Ellenőr“ szerkesztőségének. Április hó 10. délután 2 óra 45 perc.

A szavazás leglázásabb hangulatban folyik. Kossuthra 207 Vörösre 192 szavazat esett.

A Veszprémi F. Hirlap.

Kossuth győzött!!

Tapolca, ápril 11. d. e. 10 óra. Saját külön tudósítónk táviratozza:

Heves küzdelem után Kossuth Ferencz 110 szótöbbséggel győzött. A lelkesedés leirhatlan.

Husvét.

(H.) Évszázadok multak, új emberek, új erkölcsök, új fogalmak támadtak, mióta az esemény lefolyt, melynek emlékét ma ünnepeljük, de a belőle kisugárzó eszme fényét nem bírta elhomályosítani semmi. Ez a mindent átölelő szeretet hatalmas sugara, mint az örök igazság világító fénye éltetője és vezetője lesz az emberiségnek, míg ember él, a ki érezni és gondolkodni képes lesz.

Az örökélet fogalmát teszi világossá, a fültámadásba vetett hitet erősíti meg a jelenség, hogy az a fogalom, melyet kora, a képviselőjével együtt hitt megőlhetheti, még ma is él. El mert a testvér szeretet volt a szülője.

Az ilyen eszmék kikelnek még a sírból is, hogy aztán örökidőkön át tovább plántálják magukat. Sem a halál kaszája, sem a munkás kapuja ki nem irthatja többé. És velük együtt élni fog a nagy küzdők emléke is.

December 16.

Drága Lilikém!

Igen jól mulattunk. Tegnap vacsora volt nálunk. Itt voltak Lantosék, Vargák, Margit, Jolán, Irma, Toller Géza, Baktay Ernő, Szabó Friczi, és „Ó.“ A vanília soufflét én készítettem.

Az urak nagyon dicsérték, de a mama egy szót sem szólt, és így nem tudom hogy jó volt-e, mert a fiatal emberek véleményét nem lehet komolyan venni, napszámba hizelegnek ezek a fídalak! Az asztalnál egymás mellett ültünk én és „Ó.“ Ez a fiu napról-napra halad. Folyton a kezemet szorongatva az asztal alatt, másik kezével pedig evett, és eközben adomákat mesélt.

Vacsora után bementünk a szalonba, mi leányok fekvőtáncot zongoráztunk, az urak énekeltek. Nekik olyan szép lány tenorhangja van! Olyan olvadékonny, szívhez szóló! Éjféltkor távoztak a vendégek, bucsuzáskor Guszti olyan szorosan fogta a kezemet, a másikkal pedig végig simított, és e közben bársonyt emlegetett. Mikor pedig kilépett az ajtón (az előszobában nem volt senki) ezt sugta a fülembe: „Maga egy aranyos kis szőszke babatündér!“ A mamának meg akartam mondani, de nem mertem, és így a Lotti néni azt mondta, hogy ez mit jelent? Lotti néni azt mondta, hogy ez nagyon jó jel, csak tartsam szorosan a fiut mert Gusztinak 1000 hold elsőrendű bácskai szántóföldje, és nagy gazdasága van. Minden jel arra mutat, hogy szeret. Jaj Lilikém olyan boldog vagyok! Azt hiszem nemsokára nyilatkozni fog. Sietek is a kelenyével. Folyton himzek, az asztalkendőkben terítőkben és portörőkben már meg is vannak a monogramok.

Nagy küzdők! Mennyi hős lelkierő, sokszor mennyi szenvedés rejlik e fogalomban...

A legtöbbszőr félreértve, sokszor megalázva kénytelenek elhagyni a küzdőteret, de hitük azért nem török meg s az eszme várja a föltámadást.

Látjuk ezt az istenember tragédiájából, kinek pedig nem volt más hibája, minthogy kora nem értette meg.

Ha bele gondoljuk magunkat ama korbá elbámulunk a hősiességen, mellyel az új eszmét oda merre vetni a csökönyösen haladó bölcsek közé; az óriás lelki erővel annak érvényt szerezni igyekezett. És ha jól átgondoljuk, hogy e ráerősítőit új iránnyal miképp vált az összes emberiség jövőjévé, akkor fölmerül az a gondolat is, hogy több méltányosságot érdemelne a háttérba kötetelt emberiségétől az a nemzetség is, melynek őstörzse egykor neki ily nagy fiat adott!

Följegyezték az akkori történet írók működése minden mozzanatát, küzdelmeit, szenvedéseit, mint a törhetetlen lelki erő nyilvánulásait és ennek legnagyobbszzerű jelenségét, midőn a gonosztevők között függve a halálgyötrelmei közt is megbocsátva rebotgta, „uram, bocsásd meg nekik, mert nem tudják, mit cselekesznek!“

Följegyezték a gonoszságokat is, amint földözbe vették, hogy kidomborítsák e nagy jellemet, hősiességében.

A történetíró hivatása is, hogy koráról há képet fessen erényeivel és ferdeségeivel. Legyen lelkiismeretes följegyzéseivel, igazságot szolgáltatva úgy a nyilttérén küzdő nagy szellemeknek, mint az igazságtalanul elnyomottaknak.

KARCOZOLATOK.

Kaposvár negyven év múlva.

Jó öreg Bergl doktor bácsi, aki nekem kis gyermek koromban, mikor köhögtem olyan jó édes medeczinákat írt, hogy csupa öröm volt betegnek lenni, megírta annak idején ennek a mi városunknak a negyven éves történetét, hogy miként fejlődött Kaposvár városa azzá, ami a „Kaposvár negyven év óta“ megjelenése idején volt, hogy micsoda dolgok történtek benne negyven hosszú esztendő alatt, azon régi jó idők óta, amidőn a város szükség és kívánatos halálózási számarányának előmozdítására elegendő volt még — két orvos.

Aggódo kétegy támadt fel bennem mostanában az iránt, hogy vajon lesz-e majd ember aki megírja a város további negyven éves történetét a késő unokák részére, és fájdalommal kell rámutatnom a jelekre, amelyek azt bizonyítják, hogy — nem lesz.

És ha aggályaim tévutra vezettek, és fog mégis akadni ember, aki ráér és megírja, az bizonyára azt a címet fogja könyvének adni:

„Az angol flastrom korszaka.“

Jelek támadtak az égen, a levegőben, amelyek arra mutatnak, hogy meg fog e város képe változni rövid időn, megváltozik az emberek kedélye, megváltozik a közhangulat, a békés egyetértésből lesz megferhetlenség, a barátságból ellenségeskedés, a békességből háborúskodás, és meg fog látszani a változás legelőbb az emberek ábrázatán.

Eltűnnek az utcákról azok a sima önelégült kifejezésű férfi-arcok, és látni fognak, (akik még élnek) orratlan, fületlen, és fekete angol flastrommal keresztül-kasul raggatott férfi-ábrázásokat, amelyek úgy néznek ki majd, mint ha valamennyi a Fliegende Blätter diák figurái nyomán volna leköpiálva.

A jámbor, szelíd, okos adófizető polgárok és eddigelé józan békeszerető családapák (in praesente, vagy in spe) mind valamennyien henczegő krakélerekké fognak átalakulni, akiknek elegendő lesz egy rosszul értelmezett pillantás, arra, hogy megszabdallják és kilyuggassák a másik jóra való embertárs tisztességes börtét.

De nem akarom sokáig a (most még) „nyájias olvasó“ türelmét próbára tenni, és sietek kimondani hogy föltevéseim alapján azon köztudomású tény képezi, miszerint e csöndes békés városban ez időszertint „két vivóiskola“ folytatja „áldásos“ működését.

Képzelnék el most már kérem, egy olyan kis városban mint a mienk, egy csomó olyan embert, aki ez ideig vivókardot még nem is látott és most vivni tanul...

A kardmarkolat érintése megszédíti és vért-szomjazóvá változtatja a fegyvert sohase fogott embert, és higgyék el, hogy a tejjel fölvevelt orosz-lán, amikor legelőször véres konczot dobnaq eléje, csak szelíd bárányka a hirtelen lovaggá felkapott vitézhez képest.

De hát lehet e neki rossz néven venni, ha az ő drága pénzen és verejtéken vásárolt tudományát a gyakorlatban érvényesíteni óhajtja?!

És a járvány amely megindult rémitően ragályos, egészen hasonló a kolerához; tiz tizenkét ember megkapja először a „vívhatnékomszót“ a többi meg „csupa féltiben“ (éppen mint a koleránál) szintén belesik a betegségbe.

Mert kérem, ha az én szeretett felebarátom, akivel naponként találkozom az utcán, a kávéházban meg mindenütt, mondom, ez az én szeretett felebarátom vivni tud, én pedig nem tudok, és most ez a szeretve tisztelt barátom azt állítja, hogy a kaposvári vármegyeház kupikékre van meszelve, vagy pedig, hogy a vasutrá néző szent-Flórián saját-kezüleg lesétált a kanáliszhoz, és ott megmerítvén a kobakját visszaballagott a helyére, úgy nekem a vármegyeház kupikék voltak, valamint a szent-Flórián kirándulását okvetlenül nemcsak hogy el kell hinnem, hanem ha az én fentisztelet jóbarátom úgy kívánja, még meg is kell esküdnöm rá, és mindezt azért, mert ő vivni tanult, én pedig — nem.

És vivni fogunk tanulni mindnyájan, ugyanazon indok alapján, amelynél fogva az összes európai államok igyekeznek minél több embert öltöztetni mindenféle színű ruhákba, és amelyeknél fogva Krupp az ő millióit szerezte.

És óh boldog jövendő! Vivni fogunk tudni mindnyájan!

És lesz miről írni a helyi lapoknak, és a nyiltterek ont-nifogják a jövedelmet akadóhivataloknak!

És látni fogunk a kapukon és házak falain csinos táblácskákat amelyeken a következő felirás ékeskedik:

Univ. med.
Dr. X. Y.
párbaj-orvos speciálista.

Csókollak százezerszer a te boldog

Muczuskád.

U. i. Tisztelem a Giza néni, a bácsit és az Olgicziát. Megyógyult-e már a hadnagy lova?

Január 20.

Kedves Lilikém!

Tegnap volt a megyebál. Rózsaszín selyemben voltam. Az első négyest Szabó Fricziyel táncoltam, a másodikat és az egész paupt „Ó“ vele a harmadikat Baktay Ernővel, pompósan mulattunk reggeli hét óráig. Guszti elragadóan kedves volt. Folyton velem foglalkozott, gondolhatod mennyire irigykedett a Csemegi Margit! Szinte olvastam az arczáról, hogy nem érzi jól magát, és szeretne haza menni.

Bocsáss meg most lelkem, nagyon álnos vagyok. Jó éjszakát kíván

szerető

Muczuskád

U. i. Majd el felejttem! Az Ella egész este ült, a négyesből is kimaradt, az utolsó perczben fogott neki a Szabó Friczi egy kopasz vörös kasznárt. Huh de csunya ember! Kuglizni lehetne a fejével.

Fönti.

Február 20.

Édes Lilikém!

Gusztiról furcsa hírek keringenek. Azt susogják, hogy megkérlette a Csemegi Margitot. Nem hiszem, mert az Ella hozta ezt a hírt, és tudod hogy ő mindig csak bosszantani szeret. Többet egyelőre nem tudok a dologról, jövő levelemben többet. Nincs jó kedvem.

Ölel

Muczuska.

Kedves Lilikém!

A hír való. Tegnap volt a Guszti és Csemegi Margit kézfogója. Voltaképen nem is bánom, hogy így történt. Utóbbi időben azt tapasztaltam, hogy ez a Guszti egy semmi ember. Egy üres fecsegő! És milyen szellemtelen! Az összes genialitását a szabójának és fodrászának köszönheti ez a zöld gigerli! Azt is megtudtuk, hogy nagy lump, és kártyás. Azután egy cseppet sem komoly. És az sem igaz, hogy 2000 hold birtoka van. Először is a birtok az apjáé, másodsor pedig sok az adósság rajta.

Csak hadd legyen vele a Margit boldog! Szervusz aranyom, mikor jössz el hozzánk?

Csókollak

Muczuska

Junius 12.

Kedves Lilikém!

Ma volt a Margit és Guszti esküvője. Margit csak atlaszban volt. Olyan hangosan mondták el az igent, hogy még a sekrestyében is meghallották. A kimenetkor Guszti épen mellettem ment el. Hogy mosolygott reám a szemtelen! Édes Lilikém bezárom levelemet, és mint jó barátnőd csak egy őszinte tanácsot adhatok. Ha egy udvarlód mennyi aranyalnak nevez, olyan édesen néz a szemed közé epedően beszél, a kezéd szorongatja és a szívéhezszoritja, a frau-fraudat simogatja, folyton hangoztatja, hogy közeledben égi boldogságot érez, és örökké eseng egy csökkert: azonnal döb ki, mert ez nem az igazi.

Csókollak szívem, és maradok őszinte jó barátnőd a te bánatos

Muczuskád.

És fel fog szólni az angol flastrom ára rettenesen, mert rettentő mennyiségeket fognak rendelni a patikárosok a nagy keresletnek miatta...

Még szerencse, hogy a városi tanács eleve gondoskodott egy harmadik patika felállításáról, mely üdvös intézkedés által a párbajozó urak kényelméről némileg gondoskodva lesz.

A Csererdő pedig, ahol eddigelé csak a somogyi hadiak pufogták a mi keserves pénzünk — banta puskaport; lövöldözvén véle gyilkos golyókat bekés papíros figurákra, avagy pedig hajlékony dereku borbélylegények meg díszruhás tüzoltók tették a szépet engedékeny szívű szobacziáknak és oivadó szakácsnéknak hangos majlisonok és egyéb népmulatságokon, a Csererdő, mondom; ezentel másféle pufogatásoknak és másforma mulatságoknak leszzen színhelye.

És ha a mi felebarátunk azt fogja állítani, hogy a turós csusza a legelső étel a világon, holott mi a föltött káposztának vagyunk föltétlen hívei, vagy pedig, teszem föl, a Bácskából ideszakadt ember azt meri mondani, hogy az alföldön nagyobbakat tudnak inni mint Somogyban, akkor mi a beszületünkön esett szakadás kifoltózása ezéjéből odavisszük eddig nagybecsült bőrünket a „Cserbe” szépen fiakkeren, és visszatérünk onnét megvagdalva ugyan, de „törve nem.”

A történetíró pedig következőképen emlékezik meg majdan e városról:

„Volt pediglen egy város annakidején Kupa vezér vármegyének közepén ahonnan a férfi nemi lévő emberek mind kipusztulának. Csúpnak csak a sirás és egy párbaj-örvös maradtak vala életben, akik is egy köztük fölmerült lovagias ügy elintézéséhez párbaj segédet, (férfi ember a városban nem lévén,) nem találának, és így — haláluk napjáig életben maradának.”

K. Béla.

H I R E K.

— **A kaposvári nemzeti kaszinó** f. hó 7-én tartott közgyűlésén Tallián főispán indítványára egyhangulag Pallavicini Ede örgrófot választotta elnökévé.

— **Vargha Ferencz** miskolczi főgymn. tanár f. hó 6-án délután utazott át városunkon a miskolczi kirándulók, kik Fiume, Abbázia, Velence Pólába stb. mennek. Hét külön kupét foglaltak el a kirándulók, hölgyek, urak és tanulók. A pályaudvarra sokan mentek ki jó ismerősöket üdvözölni, boldog ünnepeket kívánni. Kaposvárról csak kevesen csatlakoztak a menethez.

— **Eljegyzés.** Dr. Korein Sándor ifju devecseri ügyvéd eljegyezte magának Elsner Aurélia kisaszonnyt Tabról.

— **Tűz volt** f. hó 7-én délután a kanizsai utcában. Egy ház és három melléképület égett le. A tűz oly rohamosan terjedt, hogy a gyorsan kivont tűzoltóság csak keveset menthetett.

— **A kaposvári iparos ifjuság** téli rajztanfolyamának halgatói az ez év folyamán készített rajzokat folyó hó 14. és 15-én a belvárosi elemi iskola emeleti termében közszemlére kiállítják melyek mindenki által megtekinthetők.

† **Gyászhir.** Özv. Pap Sándorné született: Babochay Amália a maga egy alulírott rokonság nevében megtört szívvel jelenti örökké felejthetlen férjének Pap Sándor hites ügyvéd, nagymélt. gróf Festetics Tassilló jószágigazgatósága — és a keszthelyi-balaton-szent-györgyi vasúttársaság elnökének, Zalavármegye törvényhatósági bizottsága tagjának folyó hó 4-én déli 12 órakor élete 48-ik évében, hosszas, és példás megnyugvással türt szenvedés és a halotti szentségek ajtatos felvétele után bekövetkezett gyászos elhunytát. A megboldogultnak hült tetemei f. hó 6-án délután 5 órakor tetették a keszthelyi szent Miklósról nevezett sirkertben örök nyugalomra. Az engesztelő szent mise-áldozat pedig folyó hó 6-án délelőtt 10 órakor a keszthelyi r. kath. plebánia templomban a Mindenhatóknak bemutatott. Áldás és emlékezet legyen nemes porain! Babochay László és neje Halász Karolin, Holly János és neje Babochay Ilona, Babochay Josephin és Babochay Andor.

— **Munkások a Balaton jege alatt.** A mult heten mikor még a Balaton jege állott, egy csapat munkás tömegesen indult el Balaton-füredről aratást vállalni. A Balaton jegén mentek át. Már meg is kötötték a munkaszerződést s hazaindultak. Tihany alatt a jég épen akkor repedt ketté, amikor a munkás csapat visszajövet odaért. Két embert azonnal elnyeltek a habok és a többi kénytelen volt tetlenül nézni a szerencsétlenséget. A többiek nagy kerülővel jutottak haza.

— **Thalia a vidéken** cz. mellékletet adott a „Fővárosi lapok” virágvasárnapi számához. A mellékleten különböző vidéki színésznők irnak egy-egy pár aperuet, egy-egy élményt. Somogyi társulatól irtak bele Kaposi Józsa „Mikor én Hegyi Aranka voltam” czimmel egy legutóbb Szegeden átélte nevezetességet, ugyanis Hegyi Aránaknak kellett volna a Kis Alamusziban „Tom”-ot játszani és a művésznő indispozíciója folytán ő ugrott be helyette és saját szavai szerint az öltöztetőnk három percz alatt olyan „Tom”-ot csináltak belőle, hogy maga is bánta. Juhász Ilka a következőket írja: Ha az irigykedés a collegák közt megszűnne és a világ egyetlen színésznő csúpnak csak jó t b e s z é l n e e z volna az igazi — fin de siècle. A legutóbb Somogyinál volt színésznők közül Holéczy Ilka csak a tapsért rajong, a taps boldoggá teszi, elfelejt minden fájdalmat, mert a taps szerinte: „éltető erőnk, mely újja teremt, vagy semmivé tesz, a mi nélkül nem élhetünk.” Daróczy Ilka csak négy szót mond: „Szerettem — csalódtam; tanultam, — játszottam.”

— **Dalárda hangverseny.** Mult számunkban említettük, hogy a helybeli dalárda hangversenyt rendez f. hó 20-án, és most értesítjük közönségünket, hogy a hangverseny nem mint eredetileg tervezve volt a szinkörben, hanem a Korona nagytermében tartatik meg Kerszt Frigyes ur vezetése alatt, Révi Aurélia, Szilárdy Elvira kisaszonnyok, Müller Nándor, Pete Lajos urak szives közreműködésével. A műsor következő: 1. Ünnepi induló, Jakseh Ferenczről, zongorán 4 kézre előadják: Müller Nándor és Kerszt Frigyes urak. 2. Kurucz tábori dal (1672.) Káldy Gyulától, éneklő: a kaposvári dalkör. 3. Aria, Mozart Adolf. Amadeus, Varázsfuvola cz. dalművéből éneklő Révi Aurélia k. a. 4. Kurucz dal (1704.) Káldy Gyulától, éneklő: a kaposvári dalkör. 5. Magyar népdal átiratok czimbalomra előadja: czimbalmon Szilárdy Elvira k. a. 6. Szatyrikus dal II. József idejéből, éneklő: a kaposvári dalkör. 7. Magyar műdal Zimay Lászlótól, éneklő Révi Aurélia k. a. 8. Barkarolla, Gaál Ferenczről, éneklő a kaposvári dalkör. 9. Magyar dalok, zongorára előadja: Pete Lajos. Az énekszámokat Kerszt Frigyes ur kíséri zongorán. Kezdeté 8 órakor.

Mint a műsorból látható Kerszt Frigyes ur a dalárda ambitiosus tevékeny karnagya a műsört két szám kivételével tisztán magyar darabokból állította össze és így a hangverseny a dalárda, az említett helybeli kisaszonnyok és urak közreműködésével rendkívül élvezetesnek ígérkezik. Az egész télen csak egy hangversenyben részesültünk, és csak annál inkább hívjuk fel közönségünk figyelmét a jó alkalomra.

— **Tolnamegyei mulatságok.** Bonyhádon f. hó 20-án műkedvelői előadás lesz az „Oroszlán”-hoz czimzett vendéglőben. Szinre kerülnek: „Egy szellemudus hölgy” és „A phrenolog” cz. vígjátékok. S z e g z a r d o n az egyesült szegzárd-tolnamegyei nőegylet április 15-én a „Szegzárd” szálló nagytermében jótékonyezelű műkedvelői előadással egybekötött táncestetélyt rendez. Szinre kerülnek: „A fal tövében” és a „Balkirálynő” cz. vígjátékok. T o l n a i n a „Tolnai önkéntes tűzoltó-egyesület” április 15-én a „Fehér ló” szálloda nagytermében táncczal egybekötött tombolaestetélyt rendez.

— **Balatonfüred szépítésére és a fürdőközség kényelmére** — mint értesülünk — ismét jelentékeny befektetés történik. A Balaton partján ugyanis egy díszes kétemeletes lakház épül s környéke csinos parkká alakittatik át. Fehér Ipoly pannonhalmi főapát, az évről-évre mindinkább mutatkozó lakáshányon kíván ez által segíteni. E pompás épület, mely 40 szobát foglal magában s meglepő szép kilátást fog nyújtani a Balatonra és a tihanyi félszigetre, már a mult ősszel fedél alá került s most serényen dolgoznak rajta, hogy a jövő szezóra készen legyen. Kovács Ábel, a fürdőintézet igazgatója, a fővárosban időzik, hogy a szobák díszes és kényelmes berendezéséről intézkedjék. Hogy a fürdővendégek jó és olcsó ellátásáról is gondoskodva legyen, a vendéglők dolgában is üdvös konkurrencziát teremtett. Ezen palota mellett levő „Kisfaludy” szerény vendéglőt, elsőrangúvá tette: újra építette, kibővítette és díszes nyitott terasszal látta el, mely kollembes étkezési helyül szolgál a fürdőközségnek. Szóval Fehér Ipoly főapát Balatonfüred folytonos emelkedését komolyan szívén viseli s minden lehető elkövet a gyönyörű fürdőtelep további fölvirágztatására és a fürdővendégek magasabb igényeinek kielégítésére.

— **Balaton-Almádi készülődéssel a jövő fürdő-évradra.** Az almádi fürdő részvénytársaság svájci stílusban építendő 24 méter hosszú és 8 méter széles nyári helyiségének építtetését 2353 forint egyeségi munkadíjért ifju Bognár János jeles képzettségű fiatal vészprémi iparosnak adta ki, s az épületek június hó 15-ére kell teljesen készen lennie. A fürdő kabinok száma 17-el szaporittatván, 80 kabin fog a fürdőző közönség rendelkezésére állani. Mozgalom indult meg, hogy állandóan Almádban lakó fürdő orvos alkalmaztassék, ki azután kézi gyógyszerárt is tartson.

— **A bűnbánó nazarénus.** Pap Mihály gazdaembernek a feleségét ezélt tizennégy esztendővel — egy évi házasságuk után — elszöktették. Pap megnyugodott a sorsban s nem kutatta, hogy a hűtlen asszonyt ki vitte el. A minap egy öreg paraszt állított be Paphoz és elmondotta, hogy az ő neve Soki Gábor és hogy ezélt tizennégy esztendővel ő szöktette meg a Pap Mihály feleségét. Most azonban a nazarénus hitre tért és mint jó

nazarénus, a kinek hite azt parancsolja, hogy minden eltulajdonított dolgot származtasson vissza a gazdájának, kitől elvette, visszahozta az elszöktetett asszonyt Pap Mihálynak, mint törvényszerinti tulajdonosnak. Mellékelve őt gyermekét is odaállította Pap uram elé, azzal a kijelentéssel, hogy azok nem illetik meg őt. Pap Mihály, mikor magához tért az elképedéstől, hogy ő se maradjon adósa a bűnbánó nazarénusnak, botot ragadott és ugy helyben hagyta Sokit, hogy — sok volt; ugy vitték el lepedőben. Most majd a törvényszék fog foglalkozni a különös históriával.

— **Midőn a nagyközönség figyelmét Unghváry László czeglédi hírneves gyümölcsfa iskolájának mai számunkban közzé tett hirdetésére felhívánk, különösen kiemeljük, hogy nevezetnél a százezrekre menő mindenféle nemes esemetén felül még mintegy 1.500.000 darab 1—2—3 éves gyümölcsfa vadoncz van eladásra készen, még pedig: körte, alma, birs, douczin, paradicsom, szilva, prunus-myrobolana, Saint-Julien, besztercei-szilva eper, saj-megy, sárgabarack, mandula, és kökényből.**

— **Budapesti Hírlap.** Az újságcsinálás egyik főfeladata: a közönség helyes, gyors s pontos értesítése. Még száz éve nincs annak, hogy a magyar sajtó csak a Bécsből kapott legmagasabb engedéllyel vehetett tudomást a külföld eseményeiről, így is csak hetek múlva. Ma huszonnégy óra sem mulhat el, hogy a közönséget ne értesítsük nemesek hazánk, hanem az egész világ nevezetesebb eseményeiről: távirat, telefon, éber levelezés a világ mind a négy tájkáról s az ország minden népesebb pontjáról hirt adnak mindarról, ami igényt tarthat a művelt ember érdeklődésére. Tudósításainak e rengetegéből kiválogatni és megrostálni, ügyesen és tetszetősen feldolgozni azt, a mi a közönségre nézve szülkséges, hasznos és érdekes: ebben a Budapesti Hírlap fennállása óta eddig utól nem ért példaadással járt elől, mert szerkesztőségüket az a meggyőződés vezeti munkájában, hogy a közönség semmit sem várhat el annyira újságjától mint azt, hogy pontosan, megbízhatóan és lelkiismeretesen legyen tájékoztatva. Ez a közönség igazi anyagi és kézművelődési érdeke, ez a mai zsurnalisztika fejlődési iránya. Ott pedig, nevezetesen azokban a rovatokban, hol magának a Budapesti Hírlapnak a véleménye, ítélete, iránya, karaktere, egyszóval egyénisége nyilatkozik meg, tizennégy évi tüzpróba után már mindenki tudja, hogy mit várhat a Budapesti Hírlap-tól. Az előfizetési föltételek a következők: egy hónapra 1 frt 20 kr.; negyedévre 3 frt 50 kr.; fél évre 7 frt; egész évre 14 frt. Vidékről legezelszerűbb a postautalványon való előfizetés. Cím: Budapesti Hírlap kiadóhivatala Budapesten, VIII. kerület, Rök-Szilárd utca 4 sz. és József-körút 5. szám.

C S A R N O K.

Hasonlat.

Mint a madár, gerle madár
Epekedve lest, várja
Hogy mikor tér ismét vissza,
A fészekbe édes párja.

Én is épen oly nehezen,
Oly epekedve kértem, lesem,
Mikor jössz már vissza hozzám,
Én édesem, én kedvesem?!

Húsvár Dező.

A család kedvence.

(Francia elbeszélés.)

Az öreg Francziska utkészen áll, hazájába akar visszautazni.

Néhány nappal ezélt levelet kapott... Az anyját szívvelhűdés érte és megírták neki, hogy siessen haza...

Sokat, nagyon sokat sir az öreg Francziska! És mi, hogy vigasztaljuk, mindig ezt mondogatjuk neki:

— Ne sirjon már annyit, szegény Francziskám!

De ő csak mindig újra rákezdi.

Szegény öreg Francziska! Élettörténete szomorú, megható leírása a nyomornak, — mely könyveket facsar a szemekbe. Husz évvel ezélt szerelemből ment férjhez egy csinos német származású vendéglőshöz, a ki a francia-porosz háboru kitérésekor megszökött tőle, pénzze téve és magával vive minden vagyonukat és... három gyermeket hagyva az anya nyakán. A szegény Francziskának most már nem volt se férje, se pénze, se munkaköre, hanem volt mindezek helyett ropant nagy zavara, bizonytalan élete és... ráadásul meg két fia és egy leánya. Sőt még mindezeknél nagyobb teher is nyomta a vállát: Schiffmakernének hívták és ez a német név ebben az

időben a francziák előtt nagyon gyanus és nagyon veszedelmes volt. De az isteni gondviselés könnyített sorsán, ha ugyan könnyítésnek nevezhető, a mi vele történt. Egyik fia meghalt a menedékházban, a hol elhelyezte, a másik beállt katonának és soha többé hirt sem adott magáról, leánya pedig megszökött. Ebben a zürzavarban nem tehetett okosabbat, minthogy megnyugodott sorsában és... teljesen elfeledte, hogy gyermekei is voltak. Összeszedte kevés czókmókját és szolgálatba lépett. Ezután lassankint rászokott az ivásra; időszakonként megivott egyszerre három pohárka cognacot, ebben teltelt minden gyönyörűsége. Szegény öreg asszony! De azért nem haragudott Schiffmakerre. Mindig emlegette és csak ennyit mondott róla: szép ember volt!

Hányszor mondtuk neki, hogy ne sirjon már annyit!

— Öreg Francziskánk, hagyja már abba a sirást, ne sirjon többet.

Szabad óráiban az volt a szokása, hogy kiment a ház előtti kertbe, magával vitte keyéske batyuját és kibontva, gyönyörködött benne. Ócska holmik voltak ezek, elrongyolt kalap-dobozokban, melyek spárgával voltak összekötözve, hogy szét ne essenek.

Különben derék és jó cseléd volt. Tíz évet töltött nálunk és mindig kértünk kellett, hogy pii henjen már egy kissé és üljön le. Öreg lábái örökké dolgoztak és ránczos kezeinek mindig akadt valami tennivalójuk. Gyakran kérdeztük egymástól, hogy mikor is alszik, mert éjjel, ha véletlenül szükség volt rá, — mindig előre ébren volt.

— De hát kedves Francziska, maga soha sem alszik?

— Oh asszonyom, — felelt ő ilyenkor, — éjjel a nagyságos ur ujságait olvasgatom.

— Hogyan, maga fogyasztja a gyertyámat?

— Nem asszonyom, én csak a gyertyavégeket használok el egy kis tányérrán és ha elfogytak többé nem olvasok.

Azt is meg kell vallanom, hogy eleinte sehogyan sem tetszett nekünk. Összevagdalt szájával, semmit sem mondó szürke apró szemével, hosszúságos ránczos arcával, éppen nem volt rokonszenves kinézése. E mellett nagy és nehézkes termete volt, olyan, mint a kocsi elé fogott normandiai lovaké.

Batyuját mindig rendezgette a kertben. Kibontogatta, a rozzant dobozokat összetartó köteleket kibogozta és rendszeren sirva borult az egyes darabokra. Arca sötétpirossá vált az italtól és sebhelyes orra kékes színben játszott. Oh ez a sebhelyes orr! Ennek is meg van a maga története! A szegény Francziskának egy izben betörtött az orra. Egy kocsi tetejéről virágcserep esett valamikor rája, ez szétzúzta és a szegény teremtes három hétig viselt rajta tapaszt.

— Oh Francziska, mit mondana Schiffmaker, ha így látná?

— Schiffmaker, asszonyom? Oh igen, ő! Régóta nem gondol ó már az ő egykori Francziskájára.

Midőn ultra-készen állt és felhuzta kopottas, szinehagyott keztyűjét, csak úgy szokásból, hogy mondjunk valamit, ezt kérdeztük tőle:

— Hány éves a maga anyja, Francziska?

Szemei könybe lábadtak.

— Nyolcvanhét éves, uram.

— És maga?

E kérdésre kaczerkódva nevetni kezdett.

— Nemsokára hatvan leszek uram, — de alighanem idősebbnek látaszom.

— Na Francziska, aztán adjon nekünk hirt magáról.

Ismét sirni kezdett.

A rácsajtónál megállt a vasúthoz szállító omnibusz.

A vén asszony megtörölte nedves szemét, majd kotorázni kezdett zsebében, hogy meg van-e a tárczája. Azután fekete gyapju ruháját befedte nagy, szürke kendőjével, fejére pedig felette ócska, ó-dívatú zöldes kalapját.

— Menjünk! Menjünk! — sürgeté a türelmetlen kocsis.

Erre a vén asszony még egyszer berohant a konyhába és egy perczig ott időzött.

Mit csinált? Felhőrpintett néhány pohár cognacot, azután kitörölte a pohárt és az üveget visszatette a rendes helyére.

Vajjon most, hogy elment tőlünk, ki lesz a mi cselédünk és ki lesz a család kedvence?!

IRODALOM.

Röpirat a néppártról.

Az új hármas szövetség (Néhány szó a néppártról) Ezen czim alatt irt Márius egy 124 oldalra terjedő könyvet. A mű a hazánkban jelenleg uralkodó politikai pártállásokat tárgyalja és a hármas szövetség alatt a liberalizmus ellen egymással szö-

vetkezett főurak, katolikus papok és az általuk fanatizált népnek a „néppárt” elnevezés alatt egy pártta való alakulását érti.

Kimutatja, mily káros a hazára nézve — sőt mily hazaellenes az — ha a pártok felekezetek szerint alakulnak. Szerző ezen állítását történelmi adatokkal bizonyítja, a melyekben nem éppen kiméletes szavakkal emlékezik meg a már századok óta folyó klüzelmekről, melyeket a főurak s papok — a haza nem kis kárára — a liberalis kor-szellem ellen vívtak és azon agitatókról, melyeket mindig kifejtettek, valahányszor a haza egy lépéssel előre haladhatott volna. Sőt egyenesen kimutatja, hogy az a szörnyszülött, melyet ma „néppártra” kereszteltek, már a 16-ik század elején a mohácsi vész után született meg, a mely időtől fogva a mágnásokat és a katolikus papokat mindig azon táborban láthattuk, a hol a sötét reactio ütötte fel tanyáját.

Kimutatja szerző, hogy ez a sok vér, mely a keresztény felebaráti szeretet s a vallás szent nevében ontatott, a felekezeti türelmetlenség s a legönzőbb hatalmi érdekek vérfürdője volt.

És hogy mily viasz állapot az, midőn hamis jelszók alatt szöveteznek a legfelső körök a legalsóbb körökkel; oly körök, melyeknek egyedüli érintkezési pontja egy fogalom, mit a nép meg nem ért, a papok és mágnások pedig csak a nép megtévesztésére találtak fel, — és ez a katolikus vallás vélt sérelme.

Óva inti a népet: ne engedje magát félrevezetni, ne üljön föl a papoknak és mágnásoknak, kik sohasem a nép érdekében, hanem mindig azok ellen küzdöttek. Egyszermind óva inti a papokat és főurakat is, ne költsenek hiu reményeket a népben, a mely szegénységének és nyomoriságának tudatára ébredve, elsőbben is a latifundumokat támadná meg: ne játszanak oly karddal, a melynek két éle van s visszafelé is vágthat.

Nem lévén politikai lap, nem bocsátkozunk a mű politikai bírálatába és véleményünk nyilvánításába, csak röviden regisztrálni kívántuk e sorokban Márius könyvének tartalmát. Kapható Singer és Wolfnerél Budapesten. Ára 1 korona.

Kritikus.

Ifj. Nagy Ferencz, a „Somogyi Ujság” szerkesztője, több évi munkásságából gyűjteményt rendez s külön kötetben „Tréfás történetek” czim alatt legközelebb kiadja. A fiatal író ezen irodalmi vállalatát bizonyos meleg érdeklődést kelt az olvasóközönségben s hisszük, miszerint az ugy szellemileg, mint anyagilag kiválóan sikerülni fog. Ifj. Nagy Ferencz egy azok közül, kik nincsenek ráutalva az írás mesterségére kényérkeresetből. Ő ír, dolgozik az irodalom terén nemes ambícióból és hivatásból. Nem kételkedünk, hogy a társaságokban kedvelt fiatal író jóízű humora a „Tréfás történetek”-ben is sok kellemes órát szerez az olvasni szerető közönség körében. Különben szóljon maga a szerző kibocsátott felhívása, mely ekként hangzik:

„Több éve már annak, hogy az irodalom terén működöm; éveken keresztül egyes fővárosi

lapokban, egy éve pedig a „Somogyi Ujságban”, melynek tényleges szerkesztője vagyok, jelennek meg munkáim.

Az általam irt tárczáknak megjelent elbeszélésekből többet kiválogatván, azokat csoportosítva „Tréfás történetek” czim alatt egy 10—12 ivre kiterjedő füzetben kiadom.

Elbeszéléseim nagyjából az élethöz vannak merítve s azok megírásánál céloim volt az élet természetes komikumát szem elől nem téveszteni s azt minden mesterkél, a keresett és már megunt frázisok nélkül, az életnek megfelelő elbeszélő stílusban megírni.

Munkám, mely a legszebb kiadásban fog megjelenni, f. é. május hó 1-ére elkészül, midőn az a tisztelt megrendelőnek szétküldhető leend; felkérem tehát tisztelt címet, legyen kegyes a tulajdonon levő megrendelő ívet kitölteni s azt nekem minél előbb megküldeni, nehogy a kiadás és szétküldésben nehézségek forduljanak elő.

Munkámnak tisztelt ismerősei körében leendő minél melegebb ajánlásért esedezem és kérem, a megrendelő ívet minden esetben annyival is inkább hozzáam juttatni, mert ellenkező esetben megtörténhetik az, hogy a kiadóhivatal ama reményben, miszerint a munkát meg méltóztatik tartani, azt meg fogja küldeni.

A díszes kiállítású, vaskos füzetnek ára 1 frt (2 korona) leend, mely összeg a megküldés alkalmával utánvétel útján fog beszédetni.

Ajánljuk a művet a t. közönség szives figyelmébe.

Szerkesztői üzenetek.

N. J. Osztopán. Kérjük a folytatást is mielőbb beküldeni hogy az egészét átnézhessük.

Csödárverési hirdetmény.

Alulírott kir. járásbírósi aljegyző mint bírói kiküldött ezennel közhírre teszi, hogy a kaposvári kir. törvényszék, mint csödárverésnek 2639/b. 95. sz. árverést elrendelő és a nagy-atádi kir. járásbírósnak 1921/p. 95. sz. kiküldő végzése folytán — vb. Weisz J. Ferencz vizvári kereskedő csöd-ügyében f. évi február hó 21. és 22. eszközölt leltározás alkalmával felvett leltárban 1—422 t. sz. alatt összeirt és 742 frt 46 kr-ra becsült fűszer, rövid és divatárak, vászonneműek bolti felszerelvények és egyéb ingóságokra az árverés elrendeltétven, — annak Vizváron vb. üzlethelyiségében és pinceszénél leendő megtartására határidőül 1895. évi április hó 11. és következő napjainak délelőtti 8 és 1/2 óraja tüzetik ki, a mikor a jelzett ingatlanok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Nagy-Atádon, 1895. márczius 30. napján.

Scheurer Károly,

kir. aljegyző.

